

Razoro, Špikom in nad bliščečimi vrhovi, ki stojé mirno in trdno za poraščeno Jelovico. Prav pred menoj pa se vzdiguje v nebo strmeča Begunšica; za njo molé Stol, Golica, Kepa, Dobrač v zračne višave! „Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!“ „Gospod, Gospod naš, kako veličastno je tvoje ime po vsi zemlji!“ — tako zakličem s kraljevim pevcem strmeč nad veličastvom, ki se je pred obličjem razgrnilo!

Težko mi je bilo ločiti se od kraja, kjer sem pozabil vse pozemeljsko ter s hvaležnim srcem pobesil oči pred Stvarnikom vsegamogočnim!

Nazaj gredé se je vstavljalo oko nad zapuščenimi krasoticami, ki se razcvitajo in vené na golem skalovji. Nekatere sem seboj vzel in domá zasadil. Pa če tudi niso zamrle, vendar nimajo pravega veselja po koncu vzdigovati nedolžnih glav. Prestavljene s svojega visokega domovanja pobešajo se žalostno proti zemlji. O očino zeljše, o očino zeljše! Tvoji zapušenosti je podoben marsikateri zemeljskih popotnikov, ki v tujem kraju zamišljeno pred seboj zre in išče tolažbe. Čuti, da nima tukaj obstoječega mesta in zato s teboj vred žaluje v nižavi hrepeneč po domačiji, ki ga čaka še više kakor so skalnati vrhovi — gori nad oblaki!

J. Lavtižar.

Nov jugoslavenski časnik.

Na Hrvaškem Primorskem v Šušaku je začel 1. dne t. m. izhajati časnik pod naslovom „Sloboda“, list za politiko in narodne interese. Izhajal bo po trikrat na teden po celi pōli, cena mu je 1 for. na mesec.

Politične stvari.

Več svitlobe, več svitlobe!

Mnogokrat smo se že čudili Andrassyjevi unanji politiki, z nami vred tudi vsak pravi Avstrijec, al še danes — po vseh skušnjah v Bosni — ni nobena reč tako temna, kakor njegova politika. Res ni treba in bi gotovo tudi dobro ne bilo, če bi vsak dan dal že naprej razbobnati, kaj je njegov namen, in če bi politično svojo kuhinjo imel na javnem trgu med steklenimi stenami, — al take tmine, kakor je ta „camera obscura“, v kakoršni Andrassy še zdaj svoje politične naklepe kuje, vendar ne morejo odobravati narodi Avstrijski, ki imajo gotovo pravico, poznati cilj njegove politike.

Pa vsaj bi mirno čakali, kaj bo Andrassy skuhal, — če ne bi nas vznemirjale že stare skušnje, če bi se ne bali, da ne bi nekega jutra prišla na svet kaka politična spaka v podobi „pogodbe s Turčijo“ — neugodna za Avstrijo. Vsak človek zdaj že vé, da firme „Turčije“ ni več, ta je falirala, tedaj tudi ne more držati nobenih pogodb, nobenih obljub, če prav bi jo bila volja; to kažejo zadnje dogodbe, o katerih bi le želeli, da bi pri blamaži Andrassyja imel škodo le on sam. Ker je pa vse to stalo veliko drage krvi Avstrijskih junakov, in ker ne gré, da bi zmote diplomatov popravljale se s krvijo ljudstev, bi vendar radi vedeli, kam veslja Andrassy, in to tem bolj, ker so zadnji čas nekatere politične trombe jele oznanovati svetu, da Andrassy misli skleniti s Turčijo neko pogodbo, po kateri bi Avstrija, pomirivši in vreditvši Bosno, dala jo zopet Turčiji nazaj, z drugimi besedami: da Avstrija ima biti le žandar Turčije!

Ta novica, čeravno jo prinašajo najveljavnejši unanji časniki po telegrafskih poročilih iz Dunaja, se nam pa vendar, kakor smo že zadnjič rekli, tako nenaravna

in neverjetna zdi, da jo za zdaj samo le zapišemo. Če Andrassy res kaj takega storí, no! potem vemo, pri čem da smo.

A vendar nemogoče vse to ni. Le poglejmo, kaj se godí na Ogerskem, domovini Andrassyjevi, kjer župani protestirajo zoper vladne ukaze, da naj se pripraga daje za vojne vozove v Bosno, — kjer okrajni zbori zahtevajo, da se Ogerski vojni oddelki iz Bosne nazaj pokličejo, — kjer toraj le malo manjka do očitnega upora. Saj so najodličnejši Magjarski politikarji celó v javnih taborih protestirali zoper Avstrijsko politiko v Bosni, in narod Magjarski jim je iz polnega grla kričal „eljen!“

Grof Andrassy je Magjar, zato nas skrbi po pravici, da ne bi poslušal le glasov iz svoje domovine in pri tem pozabil na vse drugo.

Iz teh vzrokov želimo bolj jasne politike Andrassyjeve, več svitlobe!

Mnogovrstne novice.

* Zdravilo zoper steklino je objavil 82 let stari gozdar Gastel v „Leip. Zig.“ s sledečimi besedami: „jaz zdravila, ki je mnogokrat pomagalo od steklega psa popadenim ljudem, nočem seboj v grob nesti“. Gastelnovo zdravilo je to-le: vzemi vročega vinskega jesiha in mlačne vode, izperi s tem rano prav čisto in jo potem suši; zatem vlij nekoliko kapljic klorične kisline na rano, kajti rudne (mineralične) kisline omečijo strupene sline. — Tako priporoča omenjeni gozdar svoje zdravilo zoper pasjo steklino, češ, da je mnogokrat pomagalo. Zdravila taka poznajo zdravniki že davno, pa tudi to vedó, da nimamo nobene gotove pomoči zoper to grozno bolezen. Žgati rano gotovo najbolj uniči strup steklega psa, in veliko bolje kakor izpiranje rane z razjednimi kisljinami. Al trditi, da je to ali uno zdravilo pomagalo, je velika pomota zato, ker skušnje učijo, da hvala Bogu med 25 od steklega psa popadenimi ljudmi se steklina navadno le enega človeka prime.

Naši dopisi.

Iz Rusije 12. avgusta. — 7. — (Konec.) — Mi konstatiramo samo prve rezultate kongresa. Turki so zgubili od svoje lastnine več kot nadpolovico Balkanskega polotoka. Samostojnost Srbije in Rumunije je objavljena, samostojnost Črnogore formalno potrjena. Meje kneževin so razširjene. Bosna in Hercegovina ste vzeti Turški administraciji in osvobojeni od odrtije. Bolgarija na severu od Balkanskih gor je postala avtonomna kneževina, zvezana s Turčijo samo po davku. Večidel južne Bolgarije je združen pod imenom „vzhodne Rumelije“ v eno provincijo z administrativno avtonomijo in s kristijanskim namestnikom pod nadzorom Evropejskih držav. Ostalim provincijam Turčije se bodo dale ustave, načrtane in vpeljane s pomočjo delegatov Evropejskih držav. Kar se tiče same Rusije, je jej vrnjen v Evropi tisti del zemlje, kateri je bil od nje odrezan po Krimski vojski, in ona se je tedaj spet pomaknila naprej do Donave. V Aziji smo mi pridobili cel nov teritorij z važnimi stratežnimi pozicijami, ki delajo ondi nas in naše razvitje varne.

Krivično bilo bi preveč poviševati, pa tudi krivično bi bilo preveč poniževati te rezultate.

Res da ti rezultati še daleč niso taki, do katerih bi imela Rusija pravico po tolikih žrtvah in po tako slavni vojski; oni se celó ne vjemajo popolno z interesi vshoda in Evrope, kateri bi mnogo pridobili s tem, ko